

les comprovades malversacions i hom tindrà idea de com és de trencadís el principi de l'administració de les Mutualitats pels seus afiliats.

En darrer terme tracta l'article de referència, de la influència de la llei sobre el Centre d'Assistència Mèdica, institució organitzada, administrada i dirigida per metges, no per empreses mèdiques sinó pels mateixos metges que presten el servei, o siguin els Sindicats. Si hom equipara el Centre d'Assistència Mèdica a les mutues mèdiques propietat d'una persona que les administri com un comerç qualsevol i amb evident propòsit de lucre, és a dir, si es considera igual una gran obra sindical a una empresa de negoci, el Centre adaptat a la nova llei hauria de tenir en el Consell directiu vuit representants dels assistits i un metge, deixant d'ésser una institució organitzada, administrada i dirigida per metges i quedant desnaturalitzat el seu caràcter de purament mèdic.

Per això el "Sindicat Mèdic del Uruguay" demana justificadament l'exclusió del seu Centre de l'àmbit de l'esmentada llei, i tant més quan espontàniament, en el Consell directiu els metges hi admeten dos representants dels socis i un de personal no tècnic.

Remarca "Acción Sindical" un aspecte interessant del problema: Si un dret de l'exercici professional que la llei concedeix a cada un dels metges del Centre d'Assistència és poder organitzar l'economia del seu treball com millor li sembli, el conjunt de metges del Centre, ¿no han de tenir també dret a reunir-se i oferir els seus serveis col·lectivament en les condicions que els plaguin?

Concretant el pensament dels metges uruguaians acaba l'article sentant l'existència de tres tipus d'organització del servei mèdic col·lectiu:

1.er Les societats anomenades mutualistes en

les quals un conjunt de persones es reuneixen i contracten pel seu compte els serveis dels tècnics. ací el metge és un simple funcionari.

2.on Les empreses d'Assistència en les que un comerciant amb propòsit de lucre organitza un servei contractat particularment i l'ofereix al públic per una quota mensual. Aquest tipus d'organització—comenta "Acción Sindical"—ha de desaparèixer per la seva evident immoralitat.

3.er Les institucions organitzades pels metges; en aquest cas són els propis treballadors els qui ofereixen llur treball reunits en corporació. Aquest sistema és inobjectable i l'Estat en aquest cas l'únic que ha de fer és garantir al qui accepti ingressar com afiliat, que la institució compleixi honestament amb tots els serveis oferts. Una senzilla inspecció permetrà a l'Estat tenir cura dels interessos dels ciutadans inscrits en els registres socials de l'institució mèdica d'assistència.

Per tant, és basant-nos en raons de justícia, de moral, d'interès públic, del dret professional a organitzar honestament l'economia i el tecnicisme de llur professió sota un aspecte col·lectiu com resultat d'una suma de drets individuals, que reclamen al Parlament que incloïxi en l'article primer del projecte de llei, que no sols les organitzacions patronals d'assistència sinó, i amb més dret encara, les organitzacions professionals tals com el Centre d'Assistència del "Sindicato Médico del Uruguay" han d'ésser excloses de les conseqüències que sorgeixen de la llei.

Fer-ho així—acaba l'article—no sols és just, sinó que significa el reconeixement envers un organisme que com el Centre d'Assistència constitueix un exemple que ha d'ésser estimulat per totes les persones honestes del país.